

men vi kan jo håbe, at det kan lade sig gøre her, for der er ikke nogen tvivl om, at der kan kommet et voldsomt pres for en international harmonisering på dette her område. Der er heller ikke nogen tvivl om, at nøglepersonerne i den nye økonomi i større og større omfang vil ønske denne her særlige aflønningsform, også fordi de får et andet tilhørsforhold til den virksomhed, de arbejder i. Og hvis vi ikke kan tilbyde konkurrencedygtige løsninger i Danmark, så mister vi både evnen til at fastholde vores egne dygtige medarbejdere i de danske virksomheder, og vi mister også muligheden for at tiltrække dem, som vi har brug for fra udlandet. Og det vil være en meget, meget uheldig udvikling.

Nu er det sådan, at alle taler om den nye økonomi. Jamen altså helt inde i regeringens rækker taler man også om den nye økonomi, men jeg synes, at skatteministeren med dette her forslag står med begge ben solidt plantet midt i den gamle økonomi.

Eva Møller (KF):

Jeg har forstået både på skatteministerens fremsættelsestale og på den socialdemokratiske ordførers tale her i dag, at intentionerne bag lovforslaget er, at man gerne vil styrke muligheden for specielt de nye virksomheder, at man gerne vil styrke aktiekulturen, og at man gerne vil styrke samarbejdet mellem medarbejderne og virksomhederne. Jeg vil da gerne sige, at det er en erhvervsstrategi, en tanke, som Det Konservative Folkeparti er helt enig i, og som vi kan bakke fuldstændig op. Så langt så godt.

Og det er stort set også, hvad jeg kan sige af pæne og positive ord om forslaget her, for intentionerne er gode nok, men målet og måden, som man lever op til dem på, er vi bestemt ikke enige i i Det Konservative Folkeparti. Det var vi ikke ved førstebehandlingen i sidste samling, og det er vi heller ikke i dag. Vi havde håbet, at det, at forslaget havde oversomret, at man havde set på høringssvarene, havde ført til, at man havde fået en fornuftigere ordening.

Jeg vil gerne sige, at vi finder stadig væk måden, man gør det på her, værende såvel tung som bureaukratisk. Vi er modstandere af statslige fonde, hvad enten man kalder dem for vækstfonde eller for andre former for fonde.

Vi mener ikke, at det er den vej, man skal gå, og vi kan ikke komme uden om, at vi mener, der er en form for dobbeltbeskatning i forslaget her. Først beskatter man firmaet, eller der kommer afgifter, når pengene udbetales, og derpå

skal medarbejderen senere hen beskattes, når aktien realiseres. Det er ikke særlig fremmede for den aktiekultur, man gerne vil have. Det er ikke særlig fremmede for nye lønssystemet, hvor man gerne vil gå en anden vej end den sædvanlige, hvis jeg må bruge det udtryk, med udbetaling af løn i kroner og øre.

Når jeg ser på de høringssvar, som er resumeret i lovforslaget, så fremgår det jo også, at der er mange, der er enige med os i, at det er en bureaukratisk og tung måde at gøre tingene på. Jeg kan ikke forstå, at det skal være således, og jeg vil gerne henvise til, at Det Konservative Folkeparti og Venstre flere gange har fremsat beslutningsforslag her i Tinget, som på anden vis lægger op til smidigere og bedre at leve op til de intentioner, som skatteministeren har. Men vi vil naturligvis gå ind i udvalgsbehandlingen og håbe på, vi kan få et fornuftigere resultat ud af det på den måde.

Aage Frandsen (SF):

Da forslaget var til første behandling før sommerferien, gav vi udtryk for en generel positiv holdning til forslaget ud fra en betragtning om, at den måde, som nogle virksomheder og ansættelsesforholdene er på i nogle brancher, er anderledes, end den har været tidligere, hvor det var lønudbetalingen, der var den eneste form for aflønning.

Den nye situation vil vi godt være imødekommende over for, men det betyder jo ikke, at vi så i forhold til vores skattesystem i øvrigt skal se bort fra, at en indtægt naturligvis skal beskattes, og det er ligegyldigt, om den sker på den ene eller den anden måde. Det er et spørgsmål om, hvordan vi kan finde en metode, som både tilgodeser det, som vi er villige til at tilgodese – det er ikke, fordi vi er interesseret i specielt at fremme en aktiekultur, men simpelt hen fremme, at man kan få medarbejdere i Danmark – og som på den anden side også sikrer, at der ikke er tale om en særlig begunstigelse af en gruppe af mennesker.

Det er den afvejning, som vi i hvert fald i det tidligere forslag og i og for sig også stadig væk i det forslag, der ligger her, også med de ændringer, der er kommet ind, mener, at der er taget højde for.

Det betyder ikke, at der ikke er enkeltdele, man kan diskutere, men det, som vi under alle omstændigheder også vil have sikkerhed for, er, at de medarbejdere, der går ind i sådan noget, ikke risikerer et eller andet, som de ikke har